

Rapport

Datum: 6 januari 2011

Rapportnummer: 2011/011

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat de Belastingdienst/Rijnmond bij het op 4 en 5 maart 2009 ten laste van hem en zijn echtgenote voor het jaar 2006 gelegde conservatoire derdenbeslag disproportioneel heeft gehandeld omdat het gelegde beslag van ruim € 280.000 de - gelet op het boekenonderzoek - maximaal verschuldigde belasting van ruim € 130.000 verre te boven gaat. Daarnaast klaagt verzoeker er over dat de Belastingdienst - gelet op het gestelde disproportionele handelen - in redelijkheid niet heeft kunnen komen tot de afwijzende beslissing op zijn verzoek om vrijgave van € 50.000 ten behoeve van continuering van zijn onderneming.

Verder klaagt verzoeker er over dat de Belastingdienst bij de in maart 2009 gelegde beslagen zijn bevoegdheid heeft misbruikt door toen al belastingbedragen over andere jaren "veilig te stellen", terwijl de Belastingdienst het verlot tot het leggen van beslag over die andere jaren pas op 29 april 2009 aan de rechter heeft gevraagd.

Beoordeling

Algemeen

Op 15 oktober 2008 heeft de Belastingdienst samen met de Inspectie van Verkeer en Waterstaat een onderzoek uitgevoerd naar de administratie van verzoeker. Dit onderzoek vond plaats in het kader van het landelijk interventieproject AxiTaxi.

Naar aanleiding van dit boekenonderzoek zijn voor meerdere jaren naheffingsaanslagen omzetbelasting, loonbelasting/premie volksverzekeringen en belasting van personenauto's en motorrijwielen opgelegd. Ook is de reeds ingediende aangifte inkomstenbelasting over het jaar 2006 gecorrigeerd.

I. Bevindingen

1. Verzoeker exploiteerde in de vorm van een éénmanszaak een taxibedrijf.

Vanwege de recessie besloot verzoeker in 2008 zijn huis te verkopen. In juni 2008 werd het verkocht en de overdracht vond uiteindelijk plaats op 2 maart 2009. De opbrengst na aflossing van de hypotheek, zou € 435.000,- bedragen. Een deel van dit bedrag diende ter voldoening van achterstallige belasting- en premieschulden.

Op 4 maart 2009 stond de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Amsterdam de ontvanger van de Belastingdienst toe beslag te leggen voor een voorlopig bedrag van € 325.000. Dit bedrag was gebaseerd op de te verwachten aanslagen omzetbelasting, inkomstenbelasting, motorrijtuigenbelasting en BPM over het jaar 2006.

Op 5 en 6 maart 2009 ontving verzoeker brieven van de ING Bank N.V. waaruit bleek dat de Belastingdienst derdenbeslag had gelegd voor een bedrag van € 284.171,69.

2. De gemachtigde van verzoeker was van mening dat dit beslag voor een groot deel ten onrechte was. En op 23 maart 2009 schreef hij de Belastingdienst onder meer:

"Het beslagen bedrag is (...) onevenredig hoog. Bovendien was een deel van het beslagen bedrag bestemd voor de betaling van crediteuren en zal door het niet betalen daarvan de bedrijfsvoering geschaad worden, terwijl onder de huidige economische omstandigheden het aantrekken van een bedrijfsfinanciering niet mogelijk is.

(...) Op grond van het voorgaande verzoekt (verzoeker; N.o.) dan ook met betrekking tot het beslag een bedrag van € 50.000 vrij te geven".

3. Op 8 april 2009 ontving verzoeker een voorlopige aanslag inkomstenbelasting 2006 van € 5.156 (verzamelinkomen € 35.882,-).

4. De Belastingdienst schreef verzoeker op 9 april 2009 onder andere het volgende:

"Door de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Amsterdam werd op 4 maart 2009 verlof verleend voor het leggen van de hiervoor genoemde beslagen (het derdenbeslag van 4 en 5 maart 2009; N.o.) tot een bedrag van € 325.000. Bij de aanvraag van dat verlof is aangegeven dat er tijdens een landelijk onderzoek naar taxibedrijven een aantal gebreken in de administratie van (verzoeker; N.o.) zijn geconstateerd. Als gevolg hiervan zullen voor het jaar 2006 voor diverse middelen aanslagen worden opgelegd, met boetes en heffingsrente, tot een bedrag naar schatting in totaal ongeveer € 250.000. Daarnaast zullen nog invorderingsrente en kosten verschuldigd zijn.

Navraag bij de inspecteur leerde dat de voornoemde schatting eerder te laag dan te hoog zal zijn."

Op 28 april 2009 werd het controlerapport uitgebracht. De conclusie van het rapport was dat de onderzochte administratie van verzoeker niet voldeed aan de wettelijke vereisten. De Belastingdienst concludeerde dat dit niet alleen gold voor 2006 maar ook voor 2007 en 2008. De Belastingdienst zag hierin aanleiding om theoretische omzetberekeningen uit te voeren. Mede op basis van deze berekeningen zijn correcties en boetes opgelegd en werd op 29 april 2009 een verzoek om aanvullend verlof bij de voorzieningenrechter ingediend en verleend.

5. Op 13 mei 2009 diende gemachtigde namens zijn cliënt een verzoekschrift in bij de Nationale ombudsman. Hij schreef daarin onder andere:

"- de schatting van de over het jaar 2006 te betalen belasting is niet gebaseerd op relevante feiten en een deugdelijke motivering. Het handelen van de ontvanger wordt

slechts onderbouwd door een "blote" mededeling van de inspecteur aan de ontvanger dat de schatting eerder te laag dan te hoog is, terwijl dezelfde inspecteur een voorlopige aanslag vaststelt die tot deze schatting in geen enkele verhouding staat. Op grond hiervan dient geconcludeerd te worden dat de schattingen van de belastingen die de grondslag van de beslagen vormen niet alleen ondeugdelijk gemotiveerd zijn maar ook door dezelfde dienst worden tegengesproken. Nog daargelaten dat de grootte van de onderneming de door de belastingdienst veronderstelde correcties op geen enkele wijze rechtvaardigen;

-de uitkomst van de belangenafweging door de ontvanger is onredelijk. Immers, zijn handelen is gebaseerd op niet meer dan vermoedens terwijl als gevolg daarvan het voortbestaan van de onderneming in gevaar is gekomen (...)

-de feiten en omstandigheden geven (verzoeker; N.o.) aanleiding te oordelen dat de belastingdienst met het beslag haar bevoegdheid heeft misbruikt. De gang van zaken geeft namelijk aanleiding te vermoeden dat de ontvanger vermogen van (verzoeker; N.o.) ten behoeve van de invordering van belastingaanslagen over latere jaren dan 2006 heeft willen "veilig" stellen.

6. In zijn aanvulling op zijn verzoekschrift schreef gemachtigde op 18 augustus 2009:

"...Het eerste beslag is gelegd ter zake van ten laste van (verzoeker; N.o.) op te leggen aanslagen omzetbelasting, inkomstenbelasting, motorrijtuigenbelasting en BPM. Uit het rapport valt met betrekking tot deze belastingen het volgende verschuldigde totaalbedrag te destilleren:

- inkomstenbelasting 2006 € 14.956,--

- omzetbelasting 2006 € 17.702,--

- motorrijtuigenbelasting € 10.168,--

- BPM € 22.747,--

€ 65.573,--

(...) dient de conclusie getrokken te worden dat het gelegde beslag ten bedrage van totaal € 283.931,69 ten opzichte van het maximaal verschuldigde bedrag van tweemaal € 65.573,- = € 131.146 -ook al dient nog met rente en kosten rekening gehouden te worden -disproportioneel is.

(...) Na het voor het jaar 2006 gelegde beslag heeft de ontvanger op 29 april 2009 bij de Rechtbank een verzoek ingediend beslag te mogen leggen voor de jaren 2004, 2005, 2007 en 2008. (...) Dit verzoek is door de Rechtbank gehonoreerd. De hiervoor weergegeven gang van zaken bevestigt het oordeel van (verzoeker; N.o.) dat de belastingdienst haar

bevoegdheden heeft misbruikt om vermogen van (verzoeker; N.o.) ten behoeve van de invordering van belastingaanslagen veilig te stellen door een onjuiste voorstelling van zaken..."

7. Op 25 september 2009 opende de Nationale ombudsman zijn onderzoek. Hierop reageerde de Belastingdienst op 23 oktober 2009. In de reactie staat:

"...Mij is niet duidelijk waarom de correctie Loonheffing over het jaar 2006 buiten die opstelling is gehouden. Indien de correctie Loonheffing 2006 van € 78.786 in de opstelling wordt meegenomen bedraagt de totale correctie € 144.359.

Gemachtigde geeft in zijn schrijven (...) aan rekening te houden met een maximale verhoging van 100% van de verschuldigde belasting, hetgeen zou betekenen dat maximaal € 288.718 belasting is verschuldigd. Disproportioneel handelen is in casu niet aan de orde.

De conclusie van gemachtigde dat het handelen van de Belastingdienst in casu disproportioneel is, wordt door mij niet gedeeld. Mij is niet gebleken van enige onzorgvuldigheid aan de zijde van de Belastingdienst. De weigering om de € 50.000 vrij te geven past in deze denkwijze. Mijn redenering is gebaseerd op de gegevens uit het controlerapport van 28 april 2009..."

8. De gemachtigde kreeg de gelegenheid om hierop te reageren en schreef op 4 november 2009 onder meer:

"De correctie loonheffing over het jaar 2006 is niet meegenomen omdat deze niet in de aan de Rechtbank gerichte verzoekschriften zijn opgenomen. Deze verzoekschriften zijn beperkt tot de aanslagen inkomstenbelasting, motorrijtuigenbelasting en BPM."

9. De Belastingdienst reageerde hierop op 28 december 2009.

"...Het verzoek om aanvullend verlof omvat de jaren 2004, 2005, 2007 en 2008. Het jaar 2006 was al opgenomen in het eerste verzoek. De rijksadvocaat heeft in zijn verzoek om aanvullend verlof van 29 april onder 7 wel vermeld dat aanslagen zullen worden opgelegd tot een bedrag van € 450.000 hetgeen juist is, maar verzuimd de middelen Loonheffing en Omzetbelasting aan de tekst toe te voegen. Een deel van de € 450.000 is namelijk gebaseerd op de in het rapport voorgestelde correcties Loonheffing en Omzetbelasting.

Formeel gezien zou, door het niet noemen van al de in het controlerapport genoemde middelen en de daaraan gekoppelde correcties, gesteld kunnen worden dat het beslag voor een te hoog bedrag is gelegd. Materieel was echter bekend welke correcties er aan de orde waren omdat belanghebbende kennis heeft kunnen nemen van het controlerapport. Het conservatoir derdenbeslag is gelegd in relatie tot het vermoeden van het ontstaan van een belastingschuld. In relatie tot de bedragen genoemd in het

controle rapport van 28 april was de hoogte van het beslag niet buiten proportioneel..."

De Belastingdienst liet de Nationale ombudsman weten dat een nieuw verlov door de Rijksadvocaat was gevraagd. De redenen hiervoor waren de formele omissies in de eerder gevraagde verloven. Op 4 januari 2010 werd door de Voorzieningenrechter toegestaan dat een cumulatief conservatoir beslag werd gelegd.

10. Hierop reageerde de gemachtigde op 9 februari 2010:

"...De door de belastingdienst gegeven toelichting en nader verstrekte bescheiden bevestigen naar het oordeel van belastingplichtige de door U geformuleerde klacht. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat ook door omissies van de kant van de belastingdienst (het niet vermelden van de middelen loonheffing en omzetbelasting) sprake is van onzorgvuldig handelen, zeker gezien de omstandigheid dat, gelet op de substantiële bedragen, de gevolgen voor de belastingplichtige groot zijn..."

11. Op 22 april 2010 hebben Belastingdienst en verzoeker en zijn gemachtigde met elkaar gesproken. Tijdens dat gesprek kwamen de gesprekspartners overeen dat de Belastingdienst nogmaals een bedrijfsbezoek bij verzoeker af zou leggen. Op die manier zou alsnog de administratie worden bekeken waarvan in het rapport van het boekenonderzoek was gesteld dat het onvoldoende was toegelicht. Ook zou bekeken worden of de conclusie dat de betreffende gegevens niet aanwezig waren terecht was.

12. Naar aanleiding van de resultaten van het tweede bedrijfsbezoek zijn alle aanslagen verminderd naar nihil. En ook de beslagen werden opgeheven.

13. Op 3 september ontving de Nationale ombudsman een kopie van een brief van de Belastingdienst van 27 augustus 2010 gericht aan de gemachtigde waarin onder andere het volgende was opgenomen:

"...Tweede beoordeling van uw administratie

Tijdens het hoorgesprek op 22 april 2010 werd de afspraak gemaakt om nogmaals de administratie van (verzoeker; N.o.) door de Belastingdienst te laten beoordelen en controleren. Aanleiding hiervoor was dat de gesprekspartners van het hoorgesprek op 22 april van de Belastingdienst twijfels kregen of de volledige boekhouding destijds wel was gecontroleerd. Dit vermoeden werd ingegeven doordat u (verzoeker; N.o.) zelf aangaf dat u aan het verhuizen was en de administratie niet geheel compleet op het nieuwe adres aanwezig was op het moment van de eerste controle. Verder heeft er geen eindgesprek plaatsgevonden waarin u de conclusies uit het controle rapport eventueel nog kon weerleggen. Al met al genoeg redenen om op 4 mei 2010 een tweede kort onderzoek te plannen om de boekhouding van uw taxi-onderneming nogmaals te beoordelen op volledigheid.

De bevindingen van deze tweede controle gaven een veel positiever beeld over uw administratieve verplichtingen als dat geconcludeerd werd uit het eerste onderzoek.

(...)

Eerste en tweede (korte) boekenonderzoek

Bij u heeft een boekenonderzoek plaatsgehad. Tijdens dit ingestelde boekenonderzoek bleek in eerste instantie niet dat de gevoerde administratie van u voldeed aan de eisen die op grond van artikel 52 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: AWR) aan een administratie worden gesteld.

Naar aanleiding van een tweede kort boekenonderzoek op 27 april 2010 door de Belastingdienst, bleek dat tijdens het eerste bezoek de boekhouding niet geheel en volledig aanwezig was op het controle adres, door een verhuizing waar (verzoeker;N.o) middenin zat. Hierdoor zijn bij het eerste boekenonderzoek verkeerde conclusies getrokken die mede geleid hebben tot de diverse naheffingen en een navordering waartegen nu deze bezwaren zijn ingediend.

Miscommunicatie

Jammer dat door niet juist met elkaar te communiceren de zaak zolang geduurd heeft. Pas in april 2010 werd duidelijk dat er mogelijk verkeerde conclusies getrokken waren bij het eerste onderzoek omdat toen de administratie niet volledig was op het controle adres. De controlerende ambtenaren van die eerste controle dachten dat zij wel beschikten over de volledige administratie en trokken hun conclusies..."

In de bijlage bij de brief zat het verslag van het bedrijfsbezoek van 4 mei 2010. De eindconclusie van dat bezoek was:

"Eindconclusie:

Gezien het feit dat alle bescheiden aanwezig waren zijn de conclusies voor een groot deel niet terecht. (...) Onder druk van het project en de invordering werd te snel door de Belastingdienst een rapport opgemaakt en werden de aanslagen geproduceerd."

II. Beoordeling

I. Het derdenbeslag van 4 en 5 maart 2009

Het evenredigheidsvereiste houdt in dat overheidsinstanties voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel. Dit houdt in dat bij gebruik van het middel beslaglegging de Belastingdienst een zorgvuldige afweging maakt. Beslaglegging is namelijk een verstrekkende beperking van het eigendomsrecht. Het recht is opgenomen in

artikel 1 van het Eerste Protocol van het Europese verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM).

Het onderzoek van de boeken van verzoeker gaf de Belastingdienst aanleiding om hoge correcties op de omzetbelasting, inkomstenbelasting, motorrijtuigenbelasting en BPM voor te stellen. Het totaal zou ongeveer € 325.000 zijn inclusief kosten en invorderingsrente. Om de invordering van dit bedrag zeker te stellen werd verlof gevraagd aan de rechtbank om beslag te leggen op de goederen van verzoeker. Dit verlof werd gekregen van de rechtbank.

Uit nader onderzoek is gebleken dat deze correcties substantieel te hoog waren. De Belastingdienst erkent nu dat onder de druk van het project te snel actie is ondernomen. Opgelegde aanslagen werden verminderd tot nihil en de gelegde beslagen werden opgeheven. Hiermee verviel de basis voor de plaatsgevonden beslaglegging en is er sprake van een schending van het evenredigheidsvereiste.

Op dat punt is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

De beslaglegging over andere jaren

Het verbod van misbruik van bevoegdheid houdt in dat overheidsinstanties een bevoegdheid niet gebruiken voor een ander doel dan waartoe die bevoegdheid is gegeven. Dit impliceert dat het de Belastingdienst niet is toegestaan dat hij te innen bedragen over jaren na 2006 'veilig stelt' via een beslaglegging die voor 2006 is gegeven.

Opgemerkt moet worden dat het niet zorgvuldig is dat bij het verzoek om verlof 'vergeten' werd de juiste middelen te noemen. Nog daargelaten de conclusie dat het beslag ten onrechte is gelegd.

Bij de indiening van het verzoek om verlof begin maart is ten onrechte uitgegaan van de veronderstelling dat het beslag ook voor de loonheffing van 2006 zou gelden. Er is hier dus duidelijk sprake van een vergissing van de Belastingdienst hetgeen daarom niet tot de conclusie leidt dat er sprake is van misbruik van bevoegdheid.

De onderzochte gedraging is in zoverre dus niet onbehoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Belastingdienst/Rijnmond, is gegrond wegens schending van het evenredigheidsvereiste. Op het punt van het gestelde misbruik van bevoegdheid is de klacht niet gegrond.

Onderzoek

Op 15 mei 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Rijnmond.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van het Ministerie van Financiën werd een onderzoek ingesteld. Aan de gemachtigde van verzoeker werd gelegenheid geboden om commentaar op de klachtformulering te geven.

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Rijnmond verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de Belastingdienst/Rijnmond en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

In het kader van het onderzoek werd betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren. De Belastingdienst/Rijnmond deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

De brief van gemachtigde aan de ING Bank N.V. van 19 maart 2009

De brief van gemachtigde aan de Belastingdienst van 23 maart 2009

De brief van de Belastingdienst aan gemachtigde van 9 april 2009

Het verzoekschrift van gemachtigde aan de Nationale ombudsman van 13 mei 2009

Het rapport van de Belastingdienst inzake een boekonderzoek bij verzoeker van 28 april 2009

Brief van gemachtigde aan de Nationale ombudsman van 18 augustus 2009

De verzoekschriften en de uitspraak daarop aan de Rechtbank van Amsterdam van 3 maart 2009 en 29 april 2009 en 4 januari 2010

Brief van de Belastingdienst aan de Rijksadvocaat van 29 april 2009

De brief van de Belastingdienst van 23 oktober 2009

De brief van gemachtigde van 4 november 2009

De brief van de Belastingdienst van 28 december 2009 als reactie op extra vragen van de Nationale ombudsman van 10 november 2009

De brief van de Belastingdienst met nadere informatie van 20 januari 2010

De brief van gemachtigde van 9 februari 2010 in reactie op de brieven van de Belastingdienst

Verslag van de hoorzitting van 22 april 2010

De brief van de Belastingdienst van 27 augustus 2010 na het tweede boekenonderzoek

Achtergrond

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 4:124:

"Het bestuursorgaan beschikt ten aanzien van de invordering ook over de bevoegdheden die een schuldeiser op grond van het privaatrecht heeft."

Invorderingswet 1990

Artikel 3:

"1. De ontvanger is belast met de invordering van de rijksbelastingen.

2. In alle rechtsgedingen voortvloeiende uit de uitoefening van zijn taak treedt de ontvanger als zodanig in rechte op.

3. In afwijking van het eerste lid kan Onze Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit bij ministeriële regeling de gevallen aanwijzen waarin de invordering van belastingen, bedoeld in artikel 4, aanhef en onder 10 of 11, van het Communautair douanewetboek, geschiedt door een ander dan de ontvanger."

Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering

Artikel 718:

"Een schuldeiser kan onder derden conservatoir beslag leggen op de in artikel 475 bedoelde goederen."

Artikel 475:

"1. Het beslag op vorderingen die de geëxecuteerde op derden mocht hebben of uit een ten tijde van het beslag reeds bestaande rechtsverhouding rechtstreeks zal verkrijgen, en op hem toebehorende roerende zaken die onder derden mochten berusten en geen registergoederen zijn, geschiedt bij een exploit van een deurwaarder dat, behalve de

gewone formaliteiten, op straffe van nietigheid inhoudt:

- a. een bevel aan de derde om het verschuldigde of de zaken onder zich te houden op straffe van onwaarde van elke in weerwil van het beslag gedane betaling of afgifte;
- b. een vermelding van de naam, voornaam en woonplaats van de executant en de naam en woonplaats van de geëxecuteerde;
- c. een vermelding van de titel uit hoofde waarvan het beslag wordt gelegd, en een opgave van hetgeen de geëxecuteerde krachtens deze titel aan de executant verschuldigd is;
- d. een keuze van woonplaats ten kantore van de deurwaarder.

2. De deurwaarder laat aan de derde-beslagene afschrift van het beslagexploit en van de executoriale titel uit hoofde waarvan het beslag wordt gelegd, alsmede een formulier in tweevoud volgens een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen model, waarop de verklaring bedoeld in artikel 476b kan worden gedaan.

3. Het afschrift van het beslagexploit, het afschrift van de executoriale titel en het formulier, bedoeld in het tweede lid, kunnen ook elektronisch worden gelaten aan het elektronisch adres van de derde-beslagene, mits deze derde aan een door Onze Minister van Justitie aangewezen organisatie een elektronisch adres heeft opgegeven, waaraan kan worden betekend. Voor de derde-beslagene geldt het elektronische afschrift als het oorspronkelijke exploit.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven aangaande de registratie van de in het derde lid genoemde elektronische adressen. Deze regels kunnen betrekking hebben op de wijze van opgave, wijziging, afmelding en doorhaling van een elektronisch adres en de gevolgen ervan. Tevens worden bij algemene maatregel van bestuur regels gegeven aangaande de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid van, de voorwaarden waaronder en de wijze waarop een beslagexploit elektronisch kan worden gelaten. Het besluit tot aanwijzing van een organisatie als bedoeld in het derde lid wordt gepubliceerd in de Staatscourant.

5. De voordracht voor de krachtens het vierde lid vast te stellen algemene maatregelen van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat de ontwerpen aan beide kamers der Staten-Generaal zijn overgelegd."

Eerste Protocol bij het Europese Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens

Artikel 1:

Iedere natuurlijke of rechtspersoon heeft recht op het ongestoord genot van zijn eigendom. Aan niemand zal zijn eigendom worden ontnomen behalve in het algemeen belang en

onder de voorwaarden voorzien in de wet en de algemene beginselen van internationaal recht.

De voorgaande bepalingen tasten echter op geen enkele wijze het recht aan, dat een Staat heeft om die wetten toe te passen, die hij noodzakelijk oordeelt om het gebruik van eigendom te reguleren in overeenstemming met het algemeen belang of om de betaling van belastingen of andere heffingen of boeten te verzekeren.'

2009.04630